

РЕШЕНИЕ

№ 6516

гр. София, 25.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 04.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **3502** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ ППН-02-382#51/22/27.03.24г на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД-С. с представляващи Д.Ш. и М.В., с проц.представител юрк.П. против Решение № ППН-02-382/2022/07.03.24г на КЗЛД.

В жалбата се сочи, че Решението е мат.незаконосъобразно и необосновано, като се моли за отмяната му, претендират се разноски. Твърди се, че КЗЛД не е събираща доказателства и не е анализираща приложението на вътрешните банкови правила и процедури, като изводът на КЗЛД за „трайно утвърдена практика на банката“ е напълно необоснован. Не се сочи о органа - кои от правилата на банката са „неефективни, недостатъчни или твърде неконкретизирани“, а даденото предписание за въвеждане от банката на „подходящи организационни и технически мерки“ е неконкретизирано, неясно и на практика неизпълнимо в този му вид. Наложена санкция от 15 000лв нарушава принципа на съразмерност, като няма друго предходно нарушение на банката, а има смекчаващи обстоятелства и ниска степен на тежест на нарушението/ако изобщо има допусната такава/. КЗЛД неправилно е определила обхвата на личните данни на ФЛ, обработвани от банката- лични данни са обработваните от банката ЕГН и три имена на лицето/по тях може да бъде идентифицирано и за тях банката е задължена да пази банкова тайна/. Движението по сметките на лицето не е лични данни, доколкото по тях не може да бъде идентифицирано. Банката е предоставил два пъти една и съща информация за лицето -

въз основа на съдебно удостоверение, издадено от съд по висящо дело/в самото съд.удостоверение са посочени трите имена и ЕГН на лицето/.Банката е получила на 27.07.22г разпореждане на СРС за връщане на диска с информация, като незабавно на 28.07.22г банката е унищожила информацията/с протокол/. Изводът на КЗЛД, че нарушението било в некрatk период, е напълно необосновано.Преди да получи разпореждането на СРС, банката е предоставила повторно информацията- на лице със съдебно удостоверение.В съд.заседание юрк.П. поддържа жалбата и моли в условията на евентуалност да се намали размера на наложената санкция от 15000лв/Регламентът не предвижда долен размер за същата/.

Ответникът КЗЛД се представлява от юрк.И., която оспорва жалбата като недоказана и неоснователна и моли за отхвърлянето ѝ. Сочи, че Решението е проц. и мат.незаконосъобразно, като въпреки дадената ѝ възможност-банката не доказва, че има въведени и действащи подробни и конкретни правила и вътрешни процедури за обработване на лични данни-с цел свеждане на предоставените при поискване данни до минимум/представените правила са твърде общи и необективни/.Размерът на санкцията е бил съобразен с чл.83 §5 от Регламента, като има повече отегчаващи, отколкото смекчаващи обстоятелства. В писмено становище се допълва, че Решението отговаря на изискванията за законосъобразност по всички точки на чл.146 от АПК, като КЗЛД е упражнила по целесъобразност правомощията си по чл.58 §2 от Регламента, а наложената санкция е съразмерна по чл.6 от АПК.Размерът на санкцията би имал ефект върху поведението на банката, като той отговаря на всички критерии по чл.83 §2 от Регламента.Решението е мат.законосъобразно и съответно на целта на закона/чл.1 ал.3 от ЗЗЛД/, като е приложен чл.58 §2 б. „г“ вр. чл.24 от Регламент 2016/679.Представеният от банката формуляр „клиентски данни“ е неотнoсим по време, като не е съобразен с последващия го Регламент от 25.05.18г. Обработването на личните данни се основава не на съгласие на субекта, а на законовото задължение на Банката, която през цялото адм.производство твърди, че действа според конкретен случай.Банката няма въведени правила как да предоставя лични данни- при запитване от надлежни институции/в случая съда/, като конкретното нарушение не е изолирано- налице е порочна практика на Банката/която няма общи конкретни правила и действа инцидентно, според случая/.Санкцията е с възпиращ ефект-чл.83 §1 от Регламента, като предоставените от банката данни значително са надхвърляли поисканата от съда информация.Отговорността на Банката е обективна, като тя косвено признава, че е дала данни в по-голям обем от поискания. В случая ПАМ и имущ.санкция са кумулирани, с каквото правомощие КЗЛД разполага съгл. чл. 83 §2 изр.1 вр. чл. 58 §2 б. „а“- б.“з“ и б.“й“.

Заинтересованата страна М. Д. Д. не се явява или представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът намира жалбата за депозирана в срок и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, срещу инд.адм. акт по см. на чл.21 от АПК, пред надлежния съд, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Начало на адм. производство е сложено с депозиране на жалба вх.№ ППН-02-382/22.07.22г от М.Д. до КЗЛД, в която твърди следното/видно и от доказателствата по преписката/: има 6 действащи сметки в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД- клон С., Света Неделя, като води гр.дело за развод №4562/20г в СРС, 83ти състав. На 03.06.22г СРС е издал съдебно удостоверение на ответната страна по делото/съпругата на Д./, което е получено от нея на 06.06.22г и депозирано от нея пред Банката на 07.06.22г, Банката е изпратила Отговор направо до СРС на 08.06.22г, постъпил в СРС на 13.06.22г и докладван от СРС в открито заседание на 28.06.22г. Тогава Д. за първи път разбрал, че е издавано такова съд.удостоверение. Съдебното удостоверение е издадено въз основа „Разпореждане №20035660/13.05.22г на 45ти състав на СРС“, за представяне от Банката на извлечение от движението по личните спестовни и разплащателни сметки на Д.- за всички постъпления по тези сметки с наредител „А. продъктс Румъния СРЛ“ за периода 01.01.19г- 31.05.22г. Видно от Отговора на Банката, Д. имал 7 сметки за периода 01.01.19г-31.05.22г, като за всяка сметка е посочен ИВАН, дата на откриване и статус/дали е действаща/.Към Отговора Банката е приложила справки с тези данни за всяка от сметките/на хартиен носител/, както и оптичен носител/CD-R/ с детайлни извлечения от движенията по 7те сметки. В заседанието СРС дал възможност на страните по делото да изразят в 10-дневен срок становище - какво да се прави с оптичния носител/диск/. Оплакването на Д. до КЗЛД е, че с изготвянето и изпращането на диска на СРС, Банката/администратор на лични данни/, е нарушила чл.5 §1 б. „а“, „в“ и „е“ от Регламент /ЕС/ 2016/679, тъй като предоставянето на данни/обработка на лични данни/- за наличности и операции по сметките, разкриват информация за икономическата идентичност на лице, което е идентифицирано/Д./, като представляват лични данни по см. на чл.4 т.1 от Регламента.От една страна съд.удостоверение касае само конкретен наредител/т.е. предоставената от Банката информация значително надхвърля поисканата съгл. съд.удостоверение/, от друга страна- информацията по съд.удостоверение представлява банкова тайна по чл.62 ал.2 от ЗКИ, която се разкрива само въз основа на нарочно Определение на съда в производство по чл.62 ал.5 т.3 от ЗКИ/а не по общия ред със съд.удостоверение по чл.186 от ГПК/.Предоставената от Банката информация касае лични данни и на трети лица/платци или получатели на суми от Д./, като не е налице нито едно от условията по чл.6 §1 от Регламента, а е нарушен чл.6 §4 б.“б“ от Регламента.Банката не е селектирала изисканата информация, а е предоставила пълен запис, генериран от системата на Банката, като са нарушени принципите за свеждане на данните до минимум и за цялостност и поверителност/дискът не е бил запечатан и обозначен, а приложен свободно към Отговора от банката до СРС/.

С последваща Молба от 08.09.22г Д. уведомява КЗЛД, че на 22.07.22г СРС е разпоредил и на същата дата дискът е върнат от СРС на Банката/като неотносим/.

С писмо от 28.09.22г/получено на 30.09.22г/, КЗЛД уведомява Банката за жалбата и й дава 7мо дневен срок за становище и доказ.искания, вкл. да представи съд.удостоверение от СРС. На същата дата е указано и на Д. да го представи, който отговаря на 29.09.22г, че не разполага с него.

На 07.10.22г Банката депозира Становище по жалбата, видно от което: предоставената

информация в Отговора не представлява банкова тайна, а дискът е върнат от СРС неразпечатан/т.е. никой не е виждал какво има на него/; Съдът преценява какво съд.удостоверение да издаде и Банката го изпълнява; Съдът е издал съд.удостоверение въз основа на съдебен акт от нарочно производство по чл. 62 ал.5 т.3 от ЗКИ; не е налице нарушение на Банката по чл.6 §4 б.“б“ от Регламента; дискът е бил поставен в запечатан непрозрачен плик за дискове, приложен в запечатания плик с Отговора на Банката до СРС; СРС е разпоредил на 22.07.22г- дискът да се върне в този му вид/т.е. в неразпечатан непрозрачен плик/; дискът е получен от Банката на 27.07.22г, като с протокол от 28.07.22г е унищожен.

На Д. е дадена възможност на 24.10.22г от КЗЛД - да депозира отговор по Становището на Банката.Д. депозира Отговор на 31.10.22г, видно от който: в открито заседание на СРС на 25.10.22г по бракоразводното дело,съпругата му е представила като писмени доказателства детайлни извлечения от движението по 3 от сметките, които извлечения са генерирани от Банката на 07.06.22г/когато са били изготвени диска и Отговора по съд.удостоверение/- това означава, че най-вероятно дискът е бил отворен и информацията от него разпечатана; съд.удостоверение е издадено без да е било проведено съд.производство по чл.62 ал.5 т.3 от ЗКИ, като цитираното в съд.удостоверение Разпореждане е на същия състав и е за издаване на съд.удостоверение/а не за разкриване на банкова тайна/; Банката може да откаже да предостави на СРС информацията по съд.удостоверение и е следвало да откаже - като посочи на СРС, че е необходимо Определение за разкриване на банкова тайна; информацията от Отговора и хартиените справки от Банката действително не е банкова тайна, но е лични данни и те са предоставени в по-голям обем от посочения в съд.удостоверение; Банката не изразява становище защо е предоставила непоискан от СРС диск с банкова тайна;недоказано е твърдението на Банката, че Д. е дал съгласие да се обработват личните му данни.

С Решение по Протокол № 1/18.01.23г КЗЛД приема жалбата за допустима и насрочва открито заседание за 19.04.23г.

На 02.02.23г Банката депозира пред КЗЛД Кодекс за етично поведение, Политика за защита на личните данни/приета на 23.05.18г, променена на 04.06.21г/, Политика за продължителност на запазването на данни/приета на 07.05.20г и променена на 18.02.21г/ и Уведомление относно обработването на лични данни/бланка, с последна актуализация от 12.03.20г/. На 22.03.23г Банката депозира пред КЗЛД и указаната й извадка от Регистъра на дейностите по обработване по см. на чл.30 от Регламента/относно запитвания от дър.институции/.

На 28.03.23г КЗЛД изисква от СРС да предостави постъпили със заявление от 10.05.22г писмени доказателства по бракоразводното дело/представени са от СРС на 13.04.23г/. Заявлението от 10.05.22г /от съпругата,депозизирано по бракоразводното дело/ е представено на КЗЛД, като на титулната му страница е изписано ръкописно въпросното Разпореждане №20035660/13.05.22г/цитирано в съд.удостоверение/. Видно е, че Разпореждането е на същия състав, дадено е по бракоразводното дело и е за издаване на поискано от съпругата съд.удостоверение/не е за разкриване на банкова тайна/. Препис от Заявлението от 10.05.22г от съпругата е връчено на Д. на 17.05.22г -

от тази дата Д. знае, че съпругата му иска съд.удостоверение - за снабдяване с информация от Банката.Видно от протокола от следващото съд.заседание по бракоразводното дело/на 25.10.23г/, съпругата представя писмени доказателства под опис, като твърди, че това са разпечатки от информацията на диска, предоставен ѝ от Банката и доколкото СРС е върнал неговия диск на Банката, по делото все още няма доказателства във връзка с издаденото съд.удостоверение/какви постъпления по сметките си има Д. за периода от страна на румънското ЮЛ/.Видно от представените от съпругата писмени доказателства под опис обаче, само 1 от 4те представени извлечения от банкови сметки касае постъпили средства от румънското дружество/в процесния период са постъпили/.

На 28.03.23г КЗЛД изисква от Банката справка на кого е предоставена на 07.06.22г информацията относно движението по сметките на Д. и предоставяна ли е такава информация на съпругата му.На 03.04.23г Банката отговаря на КЗЛД и представя доказателства, че: със Заявления от 07.06.22г съпругата представя пред Банката оригинала на съд.удостоверение; със Заявление от 17.06.22г съпругата моли Банката да предостави и на нея - вече предоставената на СРС информацията по съд.удостоверение/доколкото по съд.удостоверение на нея следва да се предостави информацията/; на 20.06.22г Банката е предоставила на съпругата идентичен на изпратения на 07.06.22г на СРС - Отговор, ведно с хартиени справки и диск.

Жалбата е разгледана по същество по Протокол № 13/19.04.23г на КЗЛД, като по време на заседанието Банката сочи, че не разполага с диска/такъв има само у съпругата, след унищожаването на върнатия от СРС диск/, като в Банката има обособен отдел „Връзки с държавни органи“ в Управление „Правомерност“-там постъпват и се обработват исканията за информация, изпратени от дър. и съд.органи/по специална разписана процедура/.Банката не оспорва, че информацията на диска/движението по сметките/- представлява банкова тайна, но твърди, че я е предоставила на база цитираното в съд.удостоверение - Разпореждане №20035660/13.05.22г на друг състав на СРС.

Заседанието на КЗЛД е отложено за 13.09.23г - за събиране на указани на Банката писмени доказателства.На 22.08.23г КЗЛД повторно уведомява Банката, че следва да представи указаните ѝ в заседанието писмени доказателства.На 25.08.23г банката депозира пред КЗЛД разпечатки от публикуваната на сайта на Банката информация от сектор „лични данни“, а на 04.09.23г – указаните ѝ писмени доказателства.Видно от тях- за периода по съд.удостоверение Д. е получил 60бр. постъпления от румънското дружество-само по 1 от 7те си сметки /установено ръчно, поради невъзможност за автоматична селекция на преводите- по наименование на наредител/.Представена е и Процедура „отговори на писма-запитвания на дър.органи“/одобрена на 20.10.2008г, с изменения от 02.02.09, 24.10.11г, 02.08.21г, 29.04.22г и 17.03.23г/, както и Протоколи от заседания на Съвета по сигурността на личните данни на Банката- от 30.03.23г и от 30.09.22г.

На 21.06.23г Д. депозира до КЗЛД Становище, че изготвянето на втори диск от Банката и предоставянето му на съпругата- представлява отделно обработване на лични данни/твърдяното в жалбата нарушение е извършено от Банката следователно

два пъти/.

С Решение по Протокол № 30/13-14.09.23г КЗЛД отлага заседанието-за анализ на постъпилите доказателства. В съдебно заседание Банката заявява, че ръчната селекция не гарантира абсолютна точност на справка. На 20.09.23г Д., а на 25.09.23г Банката-депозират Писмени бележки по спора.С Решение по Протокол № 34/04.10.23г КЗЛД единодушно/с 3 гласа от присъстващите 3ма от 4мата членове на КЗЛД/- обявява жалбата за основателна, налага на Банката имущ.санкция в размер на 15000лв и издава ПАМ- Банката да въведе подходящи мерки, които да позволяват обработване на информацията съгл. Регламента- независимо дали ще бъде автоматизирано или ръчно. В представената по делото извадка от Протокола- не са видни обсъжданията на КЗЛД и как се е стигнало до процесния диспозитив, вкл. до размера на санкцията.

Постановено е обж. Решение № ППН-02-382/2022/07.03.24г на КЗЛД, връчено на Банката на 11.03.24г/жалбата до Съда е от 27.03.24г/.Видно от Решението, КЗЛД приема, че: 1/ Банката е допуснала нарушение на чл.5 §1 б. „в“ и б. „е“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 /с изготвянето и предоставянето на справки на хартиен носител и 2 диска на трети лица- с лични данни, които значително надхвърлят обема по съд.уверение, като от нарушението могат да възникнат неблагоприятни последици за Д., а нарушението не е с кратка продължителност;/ 2/ налага се на Банката на осн. чл.58 §2 б.„и“ от Регламента - имущ.санкция в размер на 15000лв/този размер е в лимитите на чл.83 §5 б.„а“ от Регламента, представлява възпрепятстваща, ефективна и незасягаща прекомерно санкция, взети са предвид смекчаващи обстоятелства, като се кумулира с разпореждане по чл.58 ;2 б.„г“ от Регламента;/ 3/ на осн. чл. 58 §2 б.„г“ от Регламента“ на Банката се издава ПАМ- като администратор на лични данни да съобрази операциите по обработване на личните данни с разпоредбите на Регламента, като въведе подходящи организационни и технически мерки, така че обработването да се осъществява при спазването на Регламента, като за целта **въведе предварителен,текущ и последващ контрол върху операциите по обработване на лични данни-при предоставяне на отговори по запитвания от трети лица**, срокът за изпълнение е 3месечен от влизане в сила на Решението, в който срок на КЗЛД да се предоставят доказателства за изпълнението на ПАМ.

Съдът намира от правна страна следното:

Решението е издадено от компетентен орган, в кръга на правомощията му по закон, при необходимия кворум и мнозинство.

Решението е в писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания.Решението е подробно мотивирано, като възражението за необоснованост е неоснователно.

Решението е постановено при липсата на допуснати съществени проц.нарушения от органа, като е спазена процедурата по АПК, вкл. чл. 26 и чл.34-36 от АПК. На страните е осигурена възможност за участие в адм.производство, като възраженията и доказателствата им са обсъдени.

Жалбата касае мат.законосъобразност на Решението и относно

мат.законосъобразност, Съдът намира следното:

1/ Не е предмет на жалбата до КЗЛД- **нарушение на Регламента, допуснато от СРС** при Разпореждането за издаване и издаването на съдебното удостоверение с процесното му съдържание, поради което и Съдът няма да се спира -следвало ли е да се издава съд.удостоверение с такова съдържание и налице ли е нарушаване на процедурата за разкриване на банкова тайна в нарочно производство пред съд.Във връзка с това, Съдът няма да се спира и на въпроса- можела ли е и следвало ли е Банката да откаже да предостави на СРС информацията по съд.удостоверение/с аргумент, че СРС не може да я изисква под формата на съд.удостоверение, без Определение за разкриване на банкова тайна/. Съдът няма да се спира и налице ли е допуснато **нарушение на Регламента от страна на съпругата**. Тъй като това са второстепенни въпроси и **не са предмет на жалбата до КЗЛД**, а първостепенният въпрос в случая е следния:

2/ От данните и доказателствата по делото/след анализ в тяхната съвкупност/, Съдът приема, че **Отговорът с приложените към него справки на хартиен носител/8 листа/ и диск, които са депозирани от Банката до СРС, са идентични на предоставените по-късно такива от Банката на съпругата**. Видно от описанието на съдържанието на диска, направено от Банката в Отговора – дискът съдържа детайлни извлечения от движенията по всичките 7 сметки, за процесния период, генерирани от основната информационна система на Банката/т.е. автоматично/. И съдържанието на Отговора, и съдържанието на диска, и съдържанието на справките на хартиен носител/8 листа/- очевидно са в обем по-голям от посочения от СРС в съдебното удостоверение. **СРС е изискал само извлечения от сметките на лицето за процесния период- с наредител румънското ЮЛ**. В Отговора/и в хартиените справки със същото съдържание/- се предоставят от Банката **неизисканите от СРС - IBAN, дата на откриване и статус на всяка сметка, която лицето е имало в процесния период в Банката**. В диска се съдържа детайлно извлечение от цялото движение по всяка една от тези сметки за процесния период.Следователно, **и на трите материални носителя** /Отговор, справки на хартиен носител и диск/, **Банката на 2 пъти**/пред СРС и пред съпругата, на която всъщност е издадено съд.удостоверение и която следва да получи Отговора по него и да го депозира пред СРС/, е **предоставила лични данни на лице в по-голям обем от най-необходимото за целта**/най-необходимото е посочено изрично от СРС в съд.удостоверение/.В жалбата до КЗЛД Д. претендира нарушения по чл.5 §1 б. „а“, „в“ и „е“ от Регламент /ЕС/ 2016/679, като с Решението си КЗЛД обявява жалбата за основателна **само по чл.5 §1 б.„в“**/личните данни са подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват /свеждане на данните до минимум//, както и **по чл.5 §1 б.„е“**/обработвани по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки /цялостност и поверителност//.Фактът, че съпругата е разпечатала съдържанието на диска и го е използвала за свои цели/представила го е като доказателство по висящо съд.дело/, доказва **реално реализираното**

неразрешено и незаконосъобразно обработване на данните от диска. Тъй като от представените от съпругата по делото на СРС 4 бр. распечатки от движения по 4 сметки, само 1та распечатка-относно 1 от сметките, е била свързана със съдържанието на съд.удостоверение/останалите 3 распечатки от движения по останалите 3 сметки не са в обхвата на съд.удостоверение/.Следователно, нарушенията по т.1 от диспозитива на Решението на КЗЛД са доказани и Решението в тази част е правилно и законосъобразно.

3/ На осн. чл. 58 §2 б.“г“ от Регламента“ на Банката се издава ПАМ- **да въведе подходящи организационни и технически мерки /предварителен,текущ и последващ контрол върху операциите по обработване на лични данни/ -при предоставяне на отговори по запитвания от трети лица.** КЗЛД разполага с правомощия да издаде процесната ПАМ. От данните по преписката е видно, че Банката предоставя на запитванията от трети лица/в случая съд.орган/- пълна распечатка, генерирана от основната информационна система на Банката/т.е. **автоматична, без да се прави ръчна селекция на поисканата информация/.**Каквито и да са мотивите за това действие на Банката/че системата ѝ не можела автоматично да селектира распечатка по име на наредител, поради различния формат и начин на изписване на името на наредителя/, тя самата заявява на заседанието на КЗЛД, че **автоматичната справка не е селектирана/и няма заличени впоследствие в нея излишни данни-бел. на Съда/, а представената пред КЗЛД ръчно направена селекция не е сигурна /поради възможност за човешка грешка/.** Следователно, самата Банка заявява пред КЗЛД, че нито автоматичната ѝ справка, нито изготвената ръчна справка покриват критериите на Регламента за **обработване на лични данни.**Следва да се има предвид/по възражението от жалбата, че ПАМ била с неясно и неизпълнимо съдържание/, че в **Протокола от последното заседание на КЗЛД- във формулирания диспозитив за Решение ясно е посочено, че Банката трябва да въведе подходящи мерки и за автоматичното,и за ръчното обработване на личните данни.**От изявленията на Банката в адм. производство също така става ясно, че тя **процедира по запитвания от трети лица по принцип -както в процесния казус, т.е. това не е изолиран случай, а практика на Банката/по възражението от жалбата, че не е налице трайно поведение на Банката, а изолиран случай, който е кратковременен/.** Видно е от представената пред КЗЛД - **Процедура „отговори на писма-запитвания на дър.органи“/с последна редакция 17.03.23г/, че няма ясно разписани правила за предварителен,текущ и последващ контрол върху обема и вида на предоставяните данни /установено е по преписката, че се предоставят лични данни- просто защото са поискани от орган и без да се заличават непоисканите данни/.** Видно е също от представената пред КЗЛД- „**Политика за защита на личните данни“ /с последна редакция 04.06.21г/, че има само общи принципи и не са разписани конкретни хипотези и контролиращи звена за спазването на тези принципи, като в резултат Банката прилага регулярни практики, основани на вътрешни правила, които обаче са неефективни и нямат нужния превантивен ефект/.**

4/ На осн. чл. 58 §2 б.“и“ от Регламента, на Банката се налага/в допълнение към

ПАМ по б.“г“ и предвид чл.83 §2/ - и имущ.санкция. Същата е наложена съобразно чл.83 вр. чл.5 от Регламента, като съгл. чл. 83 §1 следва да е **ефективна, пропорционална и възпираща.** Нормата на чл.83 § 2 разписва критериите, които следва да се вземат предвид при определяне на размера на санкцията, като няма нормативно разписан долен и горен праг на размера, нито механизъм на изчисляване на размера/като в следващите параграфи/, т.е. определянето на размера е оставено в прерогативите на КЗЛД.Съдът намира, че доколкото нарушението е извършено от ЮЛ, въпросът за форма на вината не стои изобщо. Нарушението е обективно, извършва се в продължителен период от време/това е практика на Банката/, като в случая е и резултатно/съпругата е използвала личните данни от диска за свои цели, в разрез със съдържанието на съд.удостоверение/.Банката не е уведомила сама за нарушението, като няма данни и не се твърди сама да е взела мерки за ограничаване на последиците от него - спрямо субекта на данните.Взето е предвид, че Банката няма регистрирани предходни нарушения на Регламента, но пък личните данни не просто са защитени от Регламента- както самата Банка посочва, процесните лични данни представляват в допълнение и банкова тайна/която е защитена от закона и се предоставя само след съдебен акт/.Съдът намира, че размерът от 15000лв отговаря на изискванията на чл.83 §1 и §2 от Регламента, като КЗЛД законосъобразно е упражнила оперативната си самостоятелност при определяне на точния размер/при спазване критериите на Регламента/.Няма основания за намаляване на размера от Съда, тъй като **този размер би имал ефективен и възпиращ ефект върху Банката/предвид размера на активите ѝ/.**

Решението е и мат.законосъобразно и не противоречи на целта на закона/ЗЗЛД и Регламента/, а жалбата е неоснователна по всички доводи в нея.

При този изход на спора, на ответника следва да се присъди юрк.възнаграждение, но той не е претендирал такова.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ ППН-02-382#51/22/27.03.24г на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД-С. с представляващи Д.Ш. и М.В. против Решение № ППН-02-382/2022/07.03.24г на КЗЛД.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

съдия: